

med ham deri. Forskellen mellem Militarismen og den virkelige Fædrelandsfjærighed, som vil forsvare sit Land og ofre, virkelig ofre for sit Land ikke blot Ord, men det, der er mere, hvor Faren er til Stede, bliver omtrent den samme, som Forskellen mellem en Vølle og en fredelig men modig Mand, som vil forsvare sig, naar han bliver angrebet (En Stemme: Er det vil andre seje?) Nej, jeg taler om Forskellen mellem en Militarist og en, der vil forsvare sit Land (Udfrydelse). Ja, der siger jeg der Forskellen. Den virkelige Militarist forekommer mig at være en Art Vølle, som vil vælte sig ind paa sine Naboer, men der er ingen af os, der ere Militarister. Der findes, tror jeg, ingen Militarister her i Landet, men derimod nok Tilhængere af vor Lands Forsvar. Alt fri sig for de Forpligtelser, man har over for sit Land og dets Forsvar, ved at fable om Militarisme, er en alt for nem Maade at komme bort fra sin Pligt paa. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds vil nævne et saadant Spørgsmaal som Fristolebornenes Bepisning i denne Forbindelse, forekommer det mig en lille Smule pudsig. Der er selvfølgelig Forskel paa den Opfattelse, man har af humane Spørgsmaal, men at sætte Skillelinien imellem, om man overhovedet vil Fremstridt eller Humanitet eller ikke, deri, om man vil give alle Fristoleborn fri Bepisning, forekommer mig dog en lille Smule komisk. Der maa vel være Grænser for alle humane Opgaver, og Spørgsmaalet maa vel i mange Tilfælde være et Enten-eller og ikke altid et Både-og, saa længe der ikke er Midler til at opfylde alle disse humane Formaal, og det er sikkert, at naar man vil overbehyrde Skattebyrderne og Borgerne med alt for mange humane Opgaver, bliver man i Virkeligheden meget inhuman, og det er det, det ærede Medlems Parti ved mange Lejligheder viser, det er. Det bekyrret sig ikke om, at mange komme til at lufte under de Skattebyrder, der paalægges dem, naar blot de saa stillet de humane Opgaver op og saa Befolkningen til at tro, at det er den nemmeste Sag af Verden at saa dem realiserede. Vi andre, der vide, hvor trykkende den Art Byrder kunne være, og hvor mange Opgaver Nationen har i forskellige Retninger, mere maasse noget mere forsigtige i den Henseende. Men jeg benægter paa det bestemteste, at det kan være Skillelinien mellem Humanitet og Inhumanitet, om man paa et saadant enkelt Spørgsmaal gaar saa vidt som de ærede Medlemmer. Vi paa den anden Side have den Opfattelse, at

en selvstændig Tilintetgørelse af Individualiteten og den frie Personlighed inden for Staten og Kommunen er en Ulykke ikke alene i national, men ogsaa i social Henseende, og derfor ere vi selvfølgelig betænkelige ved, at Staten og Kommunen til sidst skulle tage sig af alt, haade Undervisning og Klæder og Føde, og alt, hvad derhen hører. Jeg benægter paa det bestemteste, at det kan sættes som Skillelinien mellem Humanitet og Inhumanitet, end dog er det in den sammen end udfordret ved den enkelte igennem de nye **Korkanden** (Sofus Høgsbø): Vi komme for langt bort fra det, der foreligger til Forhandling, naar in udfordret, dog hos en meddelte ved samme navn **Meergaard**: Jeg vil til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (M. Klaußen) gøre den Bemærkning, at naar han taler om den store Myndighed, Indenrigsministeren vilde faa efter det Forslag, der har været fremme i Fællesudvalget, er denne Myndighed en ganske selvfølgelig Ting. Indenrigsministeren maa absolut kunne over, hvorvidt der er en saadan Sammenlutning af Landbrugsinstitutioner, som er nævnt i Teksten, og Indenrigsministeren maa ogsaa kontrollere, at Taksterne er fastsatte saaledes, at de blive til Gavn ikke for enkelte Personer eller enkelte Foreninger, men for dem, der er Meninggen at gavne, nemlig Eksportørerne. Det ærede Medlem vilde dog vel ikke have, at Indenrigsministeren skulde give Bevillingen fritkøbt til hvilken som helst, der meldte sig? Det ærede Medlem vilde vel heller ikke have, at hvis der meldte sig 2-3 Landbosforeninger, der satte Taksterne saa højt, at den Fordel, der skulde være for Eksportørerne, blev for ringe, skulde Ministeren give den for de enkelte Landbosforeningers Skyld? Nej, Meningen maa selvfølgelig være den, at Ministeren her som ved alle lignende Bevillinger skulde handle under Ansvar og sikre sig, at Bevillingen kom de Interesser til gode, for hvis Skyld den var givet. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) talte i en Tone, som gør det overmaade usmægeligt at fortsætte Forhandlingen med ham. Jeg forstaa ham ikke. Jeg har ganske vist kunnet skønne, at det ærede Medlem har været i et Humør i den senere Tid under Forhandlingerne i Fællesudvalget, men det berettiger dog ikke det ærede Medlem til at benytte en saadan Tone som den, han i Dag har benyttet over for mit Parti. Det ærede Medlem har fremsat fornærmelige, ganske urimelige Betydninger. Det ærede Medlem talte om, at jeg havde den Svaghed altid at tale om Esbjerg. Ja, jeg mener ganske vist,